DUPĂ „DEPRESIUNEA" SAPPORO

SCHIUL AUSTRIAC IN TOTALĂ REORGANIZARE

„Operațiunea Sapporo", încheiată, după cum se știe, cu un bilanț nesatisfăcător pentru prestigiul schiului austriac, a ocazionat, peste vară, îndelungate meditații și discuții, dar și schimbări esențiale în structura, metodele și resursele sale financiare. Astfel, întreaga conducere administrativă și tehnică a federației austriece de schi a fost schimbată, la cîrma echipelor naționale fiind instalați — cu puteri depline — celebrii **Toni Sailer**, fost multiplu campion olimpic și mondial, ajutat de **Ernst Hinterseer**, campion olimpic (pentru băieți) și fostul concurent la Sapporo, medaliat cu bronz la coborîre, **Heini Messner** (pentru fete).

Echipa a fost întinerită. Karl Schranz a părăsit competițiile în favoarea unor activități comerciale deschise, pe care nu mai trebuie să le ascundă față de C.I.O. În echipa A au fost titularizați șapte protagoniști ai schiului alpin : **Cordin, Loidl, Bleiner**—specializați pentru coborîre și **Zwilling, Hoffner, Hans Hinterseer** și **Tritscher** pentru celelalte probe, **Matt, Gruber, Kneiwasser** și **Pechtl** alcătuiesc echipa B, iar alte 20 de talente din echipa C aspiră și forțează porțile primei garnituri. La fete, **Pröll, Kaserer, Drexel, Gfolner, Totschnig, Rauter** și **Leitner** alcătuiesc prima forță de șoc, fiind secundate de șase concurente în echipa B și alte șase în a treia formație, C.

Primenirea echipelor naționale nu va mai fi, în viitor, rezultatul unor aprecieri subiective. Universitatea din Innsbruck (Facultatea de educație fizică) s-a însărcinat cu studiul testelor care trebuie întreprinse asupra copiilor, atît în vederea unor pronosticuri cît mai exacte de formare a viitorilor campioni, cît și de stabilire și măsurare a calităților fizice și psihice necesare schiorului de înaltă performanță. Testele la care au fost supuși, din această vară, componenții echipelor naționale la început, urmează să stabilească, în relație directă și cu rezultatele competițiilor, virtuțile ce trebuesc stimulate, cauzalitatea fizică a unor accidente și multe alte probleme, superficial și întîmplător tratate pînă în prezent.

Atît pregătirea cît și verificările intermediare urmăresc să dea structurilor echipelor — pornind încă de la selecție — un profil atletic prin excelență, pe care să fie grevată marea îndeminare tehnică, strict necesară campionilor. În acest scop, vara, în stagiile de pregătire fizică pe uscat, s-a lucrat minimum trei ore, urmînd ca pe zăpadă să se lucreze cel puțin 6 ore de antrenament (nu de schi liber), cantitate apreciată strict necesară pentru ca un schior să figureze în ierarhiile internaționale. Dar dacă în trecut eforturile antrenamentului și munca depusă erau planificate și calculate în kilometri parcurși și număr de porți, începînd din sezonul care urmează (deși cantitățile prestațiilor încearcă să se mențină la același nivel), calitatea trece pe primul plan. Se va urmări o mai mare variație a locurilor de pregătire, o ridicare a plafonului general al antrenamentelor spre vitezele maxime, o „spargere" a actualelor tipare de siguranță (prin ridicarea limitelor de rezervă) în traseele de coborîre, slalom și slalom uriaș. Ofensiva austriacă se declanșează și pe planul specializării pe probe și al pregătirilor individualizate indicate de teste și de rezultatele din concursuri. Modelele organizatorice elvețiene, socotite o cauză a succeselor din ultimii ani, au fost împrumutate și (se speră) perfecționate, spre a da efecte calculate și rapide. Atacul concentric asupra vechilor forme continuă și în domeniul calendaristic competițional. Se fac intervenții și presiuni de modificare a structurii Cupei Mondiale, criticată pentru întinderea în timp și numărul mare de competiții care riscă s-o transforme într-un concurs de regularitate. Se apreciază că un număr mai redus de întreceri și un alt punctaj s-ar potrivi mai bine cu forma maximă pretinsă, în același sezon, de competițiile de vîrf (campionate mondiale și olimpice) și de clasamentul adițional al Cupei Mondiale.

După cum se vede, Austria, o mare putere în schiul mondial a luat măsuri de a se elibera de „complexele" și „tutela" pe care, de cîțiva ani, i-au impus-o pe rînd Killy, Thoeni, Russi. Și dacă este adevărat că în ierarhiile mondiale ale schiului nu mai coexistă numai două mari forțe, Franța și Austria, ci s-au făcut pași mari spre o egalizare a resurselor, oficialii austrieci sînt conștienți (și acționează în acest sens) că rangul de mare putere poate fi păstrat numai prin modernizarea și mobilitatea mijloacelor și metodelor sale de creștere și formare a campionilor.

Este ceea ce se întreprinde în prezent.

Mihai BÎRA

La sfîrșitul sezonului trecut, Annemarie Pröll a cucerit pentru a doua oară „Cupa mondială", trofeu la care aspiră și în 1973

SINGUR, ÎNAINTEA TUTUROR

Din nou Ilie, acest uimitor Ilie Năstase, îmi reamintește că trebuie să scriu, să aștern pe hîrtie niște gînduri pe care le port cu mine de aproape un an. Niște gînduri despre... singurătate.

Da, să nu vă surprindă. La singurătatea lui Ilie *mă refer. Noi, toți cei de acasă, care-l urmărim pretutindeni cu gîndul, avem impresia că-l însoțim, că-l înconjurăm cu afecțiunea noastră. Poate — nu, sigur ! — și el gîndește asta înainte de meci.*

Dar pe teren ?...

V-ați întrebat vreodată cît de singur este Ilie acolo, oriunde joacă el pe glob ?

I-am citit-o pe chip în meciul decisiv de la Paris, cu Stan Smith, din extenuantul și pasionantul „Turneu al campionilor", din toamnă, cînd imensa bucurie (pe care imposibil să nu o fi resimțit la cucerirea marelui trofeu) nu s-a manifestat dezlănțuit, așa cum fiecare ar fi făcut-o în locul lui. Cum am făcut-o noi, cei de acasă. Aplauze tumultuoase, priviri admirative, mîini ce i s-au întins... Pe fața sa, însă, doar cîteva zîmbete șterse. Asta a fost tot. Era copleșit de emoție ? Poate. De oboseală ? N-o mai simți în asemenea momente. Mi s-a părut (și am realizat asta cu o durere-ascuțită aci, la București, în fața televizorului) că se simțea singur, îngrozitor de singur.

Acum, după aceste ultime triumfuri — Forest Hills și Seattle — Ilie îmi reamintește gîndul de atunci.

Mi-l imaginez, călător solitar pe terenurile de tenis ale lumii, departe. Și vă rog și pe dumneavoastră, dragi cititori ai „Sportului", să faceți acest efort.

De jur împrejurul terenului, tribune înțesate. 15, 20 de mii de perechi de ochi ce-l urmăresc fără încetare, ce nu-i scapă nici un gest, cărora nu le poate ascunde nimic. 15—20 de mii de inimi și minți încordate, pasionate, fremătătoare, transmițînd tensiune. (De-ați ști în ce cîmp de înaltă tensiune te afli acolo, în mijlocul terenului...) Și el, singur, înfruntîndu-le, autoapărîndu-se împotriva copleșitoarei emoții și stări de încordare. Și, cu toate astea, concentrîndu-se, păstrîndu-și luciditatea, ba și degajarea, ba chiar și umorul ! Și nu există nici un colț de tribună unde să se afle „ai lui", colegii, compatrioții, unde să găsească o privire de îmbărbătare, un gest tensionat pe aceleași lungimi de undă cu ale lui, unde să afle (chiar și pentru o clipă) un refugiu, o susținere...

Să fii singur printre atîtea elemente, neutre în cel mai bun caz, dacă nu chiar potrivnice... Să poți să faci abstracție de tot ce te-nconjoară... Să-ți creezi, înlăuntrul tău, o lume a ta, mai puternică decît oceanul de oameni din afară, pentru ca astfel să-l domini... Să fii singur, atît de singur și, totuși, învingător !

Ce exceptională forță interioară trebuie să aibă un astfel de om.

Eu, pe terenul de tenis, n-am putut face asta niciodată. Am simțit — de aceea, cu atît mai mult — nevoia să scriu despre singurătatea lui Ilie, a excepționalului Ilie.

JULIETA NAMIAN-BOBOC
maestră a sportului la tenis

In ring, doi foști campioni mondiali

CLAY BOXEAZĂ ASTĂ-SEARĂ CU PATTERSON

În așteptarea revanșei cu Joe Frazier, care n-a putut fi încă perfectată, Cassius Clay își verifică... pumnii, în compania altor pugiliști. Aceștia însă, nu-i pot oferi decît satisfacția victoriei, dar nu și a recuceririi titlului pierdut.

Astă-seară, Cassius Clay urcă din nou scările ringului — la Madison Square Garden din New York — adversarul său fiind tot un fost campion mondial : Floyd Patterson.

La 38 de ani, Patterson nu numai că nu și-a pus mănușile în cui, dar n-a ezitat să accepte un meci cu Clay, în ciuda severei corecții pe care i-a aplicat-o acesta, la 22 noiembrie 1965,. Atunci arbitrul a oprit lupta în repriza a 12-a, declarîndu-l învingător pe Cassius Clay, prin k.o. tehnic. De altfel, Patterson manifestă un viu optimism în legătură cu rezultatul noului meci cu Cassius Clay, susținînd că adversarul său nu lovește atît de puternic, încît să poată obține în acest fel victoria. „Loviturile mele sînt mai mari" — a afirmat Floyd Patterson.

Peste 24 ore (din cauza diferenței de fus orar rezultatul meciului va fi publicat în ediția noastră de vineri) se va ști dacă aceste declarații au fost făcute cu toată seriozitatea, sau au avut doar un caracter publicitar...

A ÎNCEPUT TURNEUL DE TENIS DE LA LOS ANGELES

A început turneul internațional open de tenis de la Los Angeles. Iată principalele rezultate înregistrate în primul tur : Dominguez (Franța) — Froehling (S.U.A.) 7—5, 6—2 ; Ray Moore (R.S.A.) — Parun (Noua Zeelandă) 6—1, 7—5 ; Austin (S.U.A.) — Dent (Australia) 6—3, 6—4 ; Fairlie (Anglia) — Bohrstedt (S.U.A.) 6—4, 6—2 ; Mc Manus (S.U.A.) — Pasarell (Porto Rico) 4—6, 6—3, 7—6.

EDDY MERCKX VA ATACA RECORDUL OREI

Celebrul ciclist belgian Eddy Merckx, care manifestă în acest sezon o formă foarte bună a anunțat că la jumătatea lunii octombrie va face o tentativă de doborîre a recordului mondial al orei pentru profesioniști. Merckx a ales pentru tentativa sa celebrul velodrom Vigorelli din Milano unde au fost stabilite cele mai multe recorduri mondiale. Rutierul belgian speră să fie primul ciclist care va parcurge într-o oră peste 49 de km. Reamintim că recordul actual al orei — pentru profesioniști — este de 48,653 km și a fost stabilit la Ciudad de Mexico, la 10 octombrie 1968 de danezul Ole Ritter.

sportul în lume

SURPRIZE ÎN CONCURSUL INTERNAȚIONAL ATLETIC DE LA STOCKHOLM

STOCKHOLM, 19 (Agerpres). — Proba de 1 500 m plat din cadrul concursului internațional de atletism de la Stockholm s-a încheiat cu victoria danezului Hansen, cronometrat cu timpul de 3:41,7. Pe locul doi a sosit polonezul Henryk Szordykowski — 3:42, urmat de americanul Vin Ryun — 3:42,2.

Americanul Dave Wottle, cîștigătorul medaliei de aur la Jocurile Olimpice de la München în proba de 800 m plat, a ocupat locul 7 în 3:46,9. Proba de 3000 m plat a reunit, de asemenea, la start cîteva vedete ale atletismului mondial. Primul a trecut linia de sosire belgianul Emile Puttemans în 7:48,9, urmat de Bronislav Malinowski (Polonia) — 7:51,5 și Iuho Vaatainen (Finlanda) — 7:53,3. Dublul campion olimpic Lasse Viren a ocupat locul 4, cronometrat în 7:56,6. În cursa de 800 m plat, victoria a revenit belgianului Herman Mignon cu timpul de 1:49,8, iar proba de aruncarea discului a fost cîștigată de suedezul Ricky Bruch cu 64,90 m.

În al doilea meci **HOCHEIȘTII**

CANADIENI ȘI SUEDEZI LA EGALITATE : 4-4

STOCKHOLM, 19 (Agerpres). — Selecționatele de hochei pe gheață ale Canadei și Suediei au susținut o nouă întîlnire la Stockholm. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 4—4 (1—0, 1—1, 2—3). Punctele canadienilor au fost realizate de Vic Hadfield, Don Awrey, Rick Martin și Phill Esposito. Pentru gazde au marcat Nilsson, Lundstroem, Hansson și Hammarstroem.

După cum se știe, în primul joc, hocheiștii canadieni obținuseră victoria cu scorul de 4—1. Echipa Canadei se va antrena încă două zile la Stockholm, după care va pleca în U.R.S.S. ,unde urmează să susțină patru meciuri în compania reprezentativei U.R.S.S.

PROFIL

PEKKA VASALA

• S-a născut la 17 aprilie 1948 la Ribimaki (Finlanda). • Are 1,86 m înălțime și cîntărește 68 kg. • Este antrenat de Kay Sinkonen. • Recordman european la 800 m — 1:44,5 (performanță reușită în 1972). • Campion olimpic la 1 500 m — 3:36,3 (rezultatul constituie recordul său personal și al Finlandei).

La mijlocul lunii iunie nimeni nu i-ar fi dat o șansă „de podium" lui Pekka Vasala, cunoscut ca un bun alergător de 1 500 m, cu rezultate de 3:39—3:40, departe de performanțele unui Keino sau Ryun. Cu o lună înaintea Olimpiadei reușește, însă, un 3:36.8 cu care atrage atenția asupra sa, fără a deveni totuși un favorit. Abia cînd îi învinge, într-un concurs la Oslo, pe cîțiva dintre specialiștii europeni ai distanței, numele său capătă mai multă greutate și este alăturat celor doi „mari" în pronosticurile dinainte de München.

În ultima săptămînă dinaintea startului olimpic realizează o performanță excepțională în proba de 800 m — 1:44,5, și devenind recordmanul european al acestei distanțe (menționăm că recordul său anterior pe cele două ture de stadion era cu mai bine de 2 secunde peste acest rezultat). Este, implicit, unul din principalii favoriți olimpici. Vasala declară însă că la J.O. va alerga numai proba de 1 500 m și rezistă conducătorilor delegației finlandeze care-i cereau să „dubleze" cele două distanțe.

După cum știți, a alergat într-adevăr numai 1 500 m și a cîștigat într-o manieră de mare campion, dominîndu-l clar în ultima parte a cursei pe campionul de la Ciudad de Mexico, Kipchoge Keino.

Vasala nu regretă că n-a fugit la München și în proba de 800 m, nu regretă nici acum, după concursul post-olimpic de la Helsinki în care l-a învins pe campionul olimpic — și recordmanul lumii — Dave Wottle cu 3 secunde. „Întîlnirea" fusese anunțată de cei doi atleți ca o tentativă de record mondial, cel care trebuia să o lanseze pe bazele recordului fiind finalistul olimpic la 400 m Markku Kukuoaho. După primul tur în care Kukuoaho a condus într-un timp insuficient pentru doborîrea recordului (52,2), Vasala a trecut în frunte și a terminat solitar în 1:44,6, la 3 zecimi de recordul mondial.

Ne puneam întrebarea într-un articol scris înaintea Olimpiadei dacă tradiția marilor succese finlandeze în alergările pe distanțe lungi a reînviat. Lasse Viren și Pekka Vasala, „lansați" de Väätäinen au dat un răspuns elocvent.

Amîndoi și-au anunțat participarea la triunghiularul de la Constanța. Credem că ei vor reuși să aducă în tribune spectatori cel puțin cît un meci al Farului...

FOTBAL meridiane

ECHIPA POLONIEI — O MERITUOASĂ ÎNVINGĂTOARE LA OLIMPIADĂ

Așa cum era și de așteptat, primele clasate în turneul olimpic de fotbal au fost echipele cele mai puternice, care au aliniat primele reprezentative : **Polonia, Ungaria, U.R.S.S.** și **R. D. Germană.** Aceasta este de altfel și ordinea primelor clasate cu excepția ultimelor două (U.R.S.S. și R. D. Germană), care, ambele, au ocupat locul trei în urma rezultatului egal (2—2), după prelungiri în meciul pentru locurile 3—4. În ce măsură este acest clasament real — referindu-ne la raportul de forțe arătat în turneu — iată o întrebare pe care, firește, și-o pun mulți iubitori ai fotbalului.

• Aprecieri despre formațiile clasate pe primele locuri • Decalajul valoric pune sub semnul întrebării organizarea viitoarelor turnee olimpice de fotbal

Din capul locului trebuie să subliniem că reprezentativa **Poloniei** a fost cea mai bună formație a turneului. Ea a dovedit cea mai mare constanță, un echilibru perfect între compartimente, un joc în viteză — într-un cuvînt, selecționata Poloniei a fost unsprezecele care s-a apropiat cel mai mult de fotbalul modern.

Doi jucători au fost aceia care au excelat în formația campioanei olimpice : **Lubanski** și **Deyna.** Primul a confirmat calitățile sale de tunar, al doilea a manevrat cu multă strategie tactică la mijlocul terenului, punîndu-și coechipierii în foarte bune situații de gol și, în plus, el a dovedit mari calități de realizator.

Echipa **Ungariei**, departe de comportarea avută în campionatul European, a realizat, totuși, cîteva victorii facile, cu excepția finalei pierdute fără drept de apel în fața Poloniei și a primului meci cu Brazilia, unde cu greu a reușit un scor egal (2—2). Părerea unanimă a specialiștilor a fost următoarea : **reprezentativei ungare îi lipsește cel puțin un jucător de clasă internațională. Dacă în alte ediții ale J. O., unii jucători i-au dat strălucire (Grosits, Puskas, Kocsis** în 1952, **Bene** în 1964 și 1968) acum reprezentativa Ungariei duce lipsa unor asemenea vedete.

Nici reprezentativele R. D. Germane și U.R.S.S. nu s-au ridicat la nivelul așteptărilor. Ambele învinse de Polonia, s-au comportat inegal, iar în partida directă pentru locurile 3—4, nici una dintre ele, parcă mulțumite cu medaliile de bronz, nu a depășit nivelul unei partide mediocre. Din echipa U.R.S.S., care a fost alcătuită pe scheletul formației Zaria Voroșilovgrad, cei mai buni jucători au fost din nou vechile vedete **Hurțilava, Dzodzuașvili** și **Rudakov**

Reprezentativa R. D. Germane, viitoarea adversară a selecționatei țării noastre în preliminariile C. M. a făcut unele partide mai bune, altele mai slabe. Antrenorul Georg Buschner nu s-a arătat mulțumit decît în parte, mai mult pentru locul trei cucerit de echipa sa, decît pentru comportarea de ansamblu a jucătorilor. El a evidentiat doar pe **Streich, Vogel** și pe tînărul **Pommerenke** și a anunțat unele schimbări pentru viitoarele partide din preliminariile C.M.

Deși turneul olimpic de fotbal a fost urmărit de un număr record de spectatori (finalele pentru locul 1—2 și 3—4 de cîte 80 000 de plătitori) unele critici s-au îndreptat spre marea diferență de valoare între echipele participante. Decalajul valoric rezidă din componența unor reprezentative care aliniază primele echipe și altele care se prezintă cu formații de tineret, insuficient de experimentate pentru un asemenea turneu.

Rămîne de văzut dacă în asemenea condiții turneul de fotbal va rămîne sau nu în programul viitoarelor ediții ale J. O.

Ion OCHSENFELD

Internaționalul polonez Lubanski (tricou alb) a fost unul dintre cei mai buni jucători ai ultimului turneu olimpic. Iată-l, aci, în plină acțiune

CAMPIONATE...

U.R.S.S. — În campionatul unional au fost înregistrate următoarele rezultate : Kairat Alma Ata — Dinamo Moscova 2—0 ; Nefteanik Baku — Locomotiv Moscova 2—2 ; Spartak Moscova — Zenith Leningrad 1—2 ; Dnepr — Torpedo Moscova 2—1 ; Dinamo Kiev — T.S.K.A. Moscova 2—0 ; S.K.A. Rostov pe Don — Dinamo Tbilisi 0—0.

AUSTRIA (etapa a 4-a) : Admira Wacker — Austria Klagenfurt 0—0 ; Sturm Durisol — Bregenz 3—0 ; Eisenstadt — Gak 3—2 ; F.C. Vienna — Alpine Donawitz 1—2 ; S.W. Innsbruck — Admira Neustadt 5—0 ; Rapid Viena — Wiener Sport Klub 6—0 ; ASK Linz — Voest Linz 2—0 ; Austria Salzburg — Austria Viena 1—2. Clasament : 1 Admira Wacker — 7 p. ; 2. Rapid Viena — 7 p ; 3. AK Graz — 5 p.

FRANȚA (etapa a 6-a) : Marseille — Rennes 3—0 ; Angers — Strasbourg 1—0 ; Red Star — Nimes 1—1 ; Metz — Lyon 2—2 ; Valenciennes — Nantes 1—1 ; F.C. Paris — Bordeaux 1—0 ; Sochaux — Nancy 2—2 ; Reims — Bastia 2—0 ; Ajaccio — Sedan 2—1 ; Nice — S.T. Etienne 1—0. Clasament : 1. Nice — 11 p. ; Marseille — 11 p. ; 3. Angers — 11 p.

SURATELE DIN MANCHESTER

De necrezut și totuși, adevărat : pînă în etapa a opta a campionatului Angliei, cele două echipe din Manchester au ocupat ultimele două locuri ale campionatului ! Șimbătă, întrecînd cu 2—1 pe Tottenham, Manchester City a părăsit cea din urmă treaptă, ajungînd pe locul 19, în timp ce surata sa, Manchester United i-a luat locul, întrucît a pierdut cu 2—0 în fața lui Wolverhampton Wanderers.

Ce se întîmplă cu formațiile din Manchester, de atîtea ori aureolate nu numai în competițiile interne, ci și pe plan continental ? United, de pildă, a cucerit „Cupa campionilor europeni" în 1968, întrecînd — vă amintiți ? — pe Benfica, cu 4—1, în prelungiri ; City a adus cu numai doi ani în urmă, la Manchester, Cupa cupelor (2—1 cu Gornik Zabrze).

Vorbind despre Manchester United s-ar putea spune că încă nu s-au stins discuțiile privind trecerea puterii între sir Matt Busby, încarnarea antrenorului rutinat, psiholog și diplomat, și Frank O'Farrel, **„a cărui competență nu este — poate— la aceeași înălțime cu ambițiile sale"**, după cum scria, mai de mult **„France Football"**, care aduce în sprijinul afirmației sale cîteva realități.

Enumerînd erorile lui O'Farrel, publicația pariziană amintește de „afacerea (mai bine zis : afacerile) Best" în care noul antrenor n-a știut să navigheze, în timp ce predecesorul său, mult mai diplomat, de multe ori a găsit mijloacele să-l țină în frîu pe năbădăiosul și talentatul jucător. Se amintește, apoi, de ideea — care s-a dovedit a fi greșită — de a-l scoate din echipă pe Bobby Charlton, piesă de bază a angrenajului. Talentul și rutina sa, chiar dacă picioarele au început să îmbătrînească, mai puteau fi foarte bine folosite de un „11" care nu-și găsește cadența.

Dacă aceasta este situația echipei de pe Old Trafford, dincolo, la Maine Road, unde-și are sediul City, situația nu este mai roză în ciuda amintitei victorii în fața lui Tottenham. Și aici scîrțîie ceva, și aici există probleme de rezolvat. Teribil afectată de pierderea titlului în sezonul trecut, City trece printr-o criză de formă psihică. Se vorbește de necesitatea unui suflu nou : prin plecarea lui Francis Lee contra sumei de 300 000 lire, se pot aduce mai mulți jucători tineri. Dar prin transferarea acestuia nu se va slăbi și mai mult echipa ? Iată întrebarea ce și-o pun suporterii lui Manchester City. Și asta pentru că ei își amintesc de plecarea lui Rodney, Marsh, care a contribuit și ea, mai mult decît era previzibil, la crearea unei nemulțumiri generale și la spargerea omogenității teamului din Manchester. Să adăugăm că nici aci nu a trecut fără urmări „șocul" de la sfîrșitul ultimului campionat cînd actualul manager, Allison, l-a îndepărtat pe Joe Mercer care, teoretic, era antrenorul principal.

Deci, suficiente motive ca cele două cunoscute formații din Manchester și suporterii lor să sufere. Vor aduce etapele viitoare redresarea lor ? Vor dispare atît de repede toate aceste probleme de pe „ordinea de zi" a discuțiilor ?

Mircea TUDORAN

CAMPIONATE...

CEHOSLOVACIA : Slavia Praga — ZVL Zilina 1—2 ; Dukla Praga — Spartak Praga 1—1 ; Skoda Plsen — Lokomotiv Kosice 3—1 ; V.S.S. Kosice — Slovan Bratislava 4—0. Clasament : 1. Tatran Presov — 13 p. ; 2. Spartak Trnava — 9 p. ; 3. ZVL Zilina — 9 p ; 4. Dukla Praga — 9 p. etc.

SPANIA : Las Palmas — Real Madrid 1—1. În clasament conduce Barcelona cu 6 p., urmată de Zaragoza — 5 p., Las Palmas — 5 p. și Real Madrid — 5 p.

POLONIA : Legia — Ruch 0—0 ; Lech — Zaglembie 2—1 ; Pogoni — Odra 5—1 ; Rov — Visla 2—1 ; Stal — L.K.S. 1—1 ; Gornik — Gwardia 0—0. Clasament : 1. Lech Poznan — 7 p. ; 2. Gwardia — 6 p. ; 3. Visla — 6 p.

ELVEȚIA (etapa a 7-a) : Winterthur — Chaux de Fonds 1—1 ; Granges — St. Gall 1—0 ; F.C. Basel — Grasshoppers Zürich 2—1 ; Chiasso — Friburg 1—0 ; Lugano — F.C. Zürich 0—0 ; Servette Geneva — Lausanne 1—0 ; Young Boys Berna — Sion 3—0. Clasament : 1. Chiasso — 11 p ; 3. Grasshoppers Zürich — 10 p. ; 3. Servette Geneva — 9 p.

TELEX • TELEX • TELEX

În cadrul unui concurs de atletism desfășurat la Udine, sportivul italian Mario Vecchiato a stabilit un nou record al Italiei în proba de aruncarea ciocanului cu performanța de 74,76 m. Vechiul record era de 72,74 m și aparținea aceluiași atlet. Rezultatul lui Vecchiato reprezintă cea de-a patra performanță mondială a acestui an. La Jocurile Olimpice de la München, recordmanul italian a ocupat locul 9, cu 70,58 m.

Cursa automobilistică „500 km de la Imola", desfășurată pe clasicul traseu cu același nume, a revenit pilotului italian Arturo Merzario pe un „Ferrari" 312/p. El a parcurs cele 40 de ture (204,280 km) în 1h07:56, realizînd o medie orară de 180,414 km. Cunoscutul automobilist belgian Jackie Ickx s-a clasat pe locul doi, cu timpul de 1h09:1. Locul trei a revenit italianului Andrea de Adamich — 1h09:4.

La Kiev s-a încheiat întîlnirea internațională de atletism dintre selecționatele R.S.S. Ucrainiene și Ungariei. Victoria a revenit gazdelor cu scorul final de 181—163 puncte. Probele din ziua a doua au fost influențate de ploaia care a căzut tot timpul. În proba de 400 m garduri, Savcenko a realizat timpul de 50,9. Evghenie Tanakika a cîștigat proba de săritură cu prăjina cu un rezultat de 5,10 m. Vera Komisar a terminat învingătoare în proba de aruncare a suliței cu 59,24 m. Dintre atleții maghiari, Vilmos Varju a ieșit învingător în proba de aruncarea greutății cu 19,40 m, iar Feyer, cîștigătorul probei de aruncare a discului (60,94 m).

Boxerul elvețian Fritz Chervet, campionul european la categoria muscă, își va pune titlul în joc la 13 octombrie, la Geneva. El îl va întîlni pe șalangerul său oficial, spaniolul Mariano Garcia Dona.

Competiția ciclistă „Tour de l'Avenir" — Trofeul Peugeot a continuat cu desfășurarea etapei a 6-a, pe ruta Clermont Ferrand-Le Creusot (170 km). Primul a trecut linia de sosire Ywan Schmid (Elveția), care a realizat timpul de 4h09:12 (medie orară 40,931 km). În clasamentul general individual conduce Schmid, care a devenit lider în urma acestui succes. El are 51 sec avans față de olandezul Schur.

A luat sfîrșit turul ciclist al Cataloniei. Victoria finală a revenit cunoscutului rutier italian Felice Gimondi, care în ultimele două etape, s-a comportat remarcabil, învingînd „coaliția" ciclistilor spanioli. Gimondi a totalizat timpul de 26h01:43, fiind urmat în clasament de spaniolii Gonzales Linares — 26h02:00 și Antonio Martos — 26h02:39.

Jucătoarea americană de tenis Billie Jean King și-a înscris un nou succes în palmares, învingînd în finala turneului de la Charlotte (S.U.A.) cu 6—2, 6—2 pe australianca Margaret Court.

Pe pista velodromului Vincennes din Paris, cunoscutul rutier francez Cyrille Guimard a cîștigat trofeul „roata de aur" în proba cu antrenament mecanic, realizînd pe 50 km timpul de 53:07 (medie orară 56,479 km). Pe locurile următoare s-au clasat Delisle și Grosskost. Poulidor a sosit cu o întîrziere de un tur. Campionul mondial de fond, italianul Basso, a ocupat locul 5.

Redacția și administrația : București, str. Vasile Conta nr. 16 ; telefoane : centrala 11.10.05, secția corespondenți 11.51.09, interurban 12 și 286 ; telex : sportrom buc. 180. Tiparul I. P. „Informația", București 40.368